

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

Obsah

- 1 Vianočné zamyslenie
- 2 Podelíme sa!
- 3 Vypni telku, zapni seba...
- 6 Svätá omša pri Muzikantskej kaple
- 6 Odpustová slávnosť
- 7 Sestry vincentky a ich návšteva
- 8 Bodka za prázdninami
- 9 Motivačný víkend
- 10 Posvätenie kaplniek
- 11 Požehnanie Domu smútku
- 11 Milión detí
- 12 Výročie posvätenia kostola
- 12 Akolytát

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
 Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Gajancová, Martin Brziak, Miroslava Triznová
 Cenzor: Michal Marlenga
 Jazyková úprava: Anna Ondrejková
 Grafická úprava: MM
 Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie 29. 4. 2014. Prot. č. 789/14
 Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
 Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátene príspevkov.

GEORGIUS

Vianočné zamyslenie

Betlehem v Rajeckej Lesnej
 foto: Michal Marlenga

Každý z nás rád dostáva darčeky. Je nádherné, keď nás dokáže niekto z príbuzných alebo priateľov prekvapiť. Nemusíme mať žiaden sviatok, ale keď muž prinesie manželke kvety, len tak z lásky, určite ju poteší. Vianoce sú spájané s darmi. Každý rok pred sviatkami hľadáme, čím by sme potešili svojich blízkych. Niekto vyberá darčeky už od leta, iný si necháva tieto veci až na poslednú chvíľu. Ale vždy tak konáme, aby sme tým druhým priniesli radosť. Rodičia vedia, že jednou z najkrajších chvíľ počas Vianoc je tá, keď si deti rozbaľujú pod stromčekom darčeky. Vtedy vidíme, ako im svietia očka od vzrušenia i od radosti. Ale ak hovoríme o obdarúvaní práve na Vianoce, je to nielen kvôli našim prejavom lásky voči blízkym, ale najmä kvôli veľkej, zázračnej udalosti, ktorá sa tej noci stala.

Evanjeliá ju zahalili rúškom tajomstiev. Spomeňme si na okolnosti, ktoré sprevádzali príchod Pánovho predchodcu, Jána Krstiteľa. Jeho rodičia Zachariáš a Alžbeta nemali deti, lebo Alžbeta bola neplodná a obaja boli už v pokročilom veku. Veľmi prosili Boha o potomka, až nakoniec Zachariáš

mal v chráme videnie, v ktorom mu anjel Gabriel zvestoval, že jeho modlitba je vyslyšaná a Alžbeta mu porodí syna. Zachariáš zapochyboval, či je to možné, a preto onemel. Až po Jánovom narodení sa mu otvoril jazyk, oslavoval Boha a hovoril: „Nech je zvelebený Pán Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud.“ To, čo mu zjavil, sa netýkalo len jeho. Zachariáš poznal, že jeho syn prichádza, aby pripravil cestu Božiemu Synovi, Ježišovi Kristovi, ktorý sa mal narodiť. Na Ježišovo narodenie Boh skutočne „navštívil a vykúpil svoj ľud.“

Avšak nielen udalosti pred Ježišovým príchodom, ale aj jeho narodenie bolo sprevádzané zázrakmi. Jasná betlehemska hviezda, putovanie mudrcov, znamenia pre pastierov. Vylakaní pastieri strážili svoje stáda, až ich, ako opisuje evanjelista, „ožiarila Pánova sláva.“ Vtedy im, vylakaným jednoduchým ľuďom, anjel prezradil posolstvo, ktoré si rok čo rok pripomínáme: „Nebojte sa! Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ Pastieri poslúchli anjela a šli sa mu klaňať. Všimnime si, že všetky tieto udalosti nám chcú povedať, že narodenie Božieho Syna je tým najväčším darom pre tento svet. Boh sa stáva človekom, prichádza medzi nás, aby nás vykúpil z otroctva hriechu a smrti. Boh sa stáva človekom, aby sa nám stal okrem hriechu vo všetkom podobným.

Narodenie Božieho Syna nás vždy bude dojímať. Nielen preto, že pohľad na malé bezbranné dieťa prebúdza to najlepšie, čo je v nás. Narodenie Ježiša nás dojíma, lebo je viditeľným znakom skutočnej, nefalšovanej lásky, ktorej máme okolo seba tak málo. Je dôkazom, že je tu niekto, komu na nás skutočne záleží. Často sa stretávame v živote s vypočítavosťou, nedôverou, so zisťujúcim správaním. Ľudskej zloby je veľa. Ľudia niečo iné povedia a niečo iné si myslia. Učíme sa v takomto tvrdom prostredí žiť. Avšak na Vianoce cítime, že Božia láska, ktorá sa nám ponúka, je čistá, pravá a nefalšovaná. Že je tu niekto, kto bol za nás ochotný ponížiť sa a obetovať seba samého. Ježiš sa vo svojom narodení stal pre nás darom. A táto skutočnosť je pre nás veľkou výzvou: stať sa darom pre druhých. Vedieť odpúšťať, naučiť sa nezištne pomáhať, žiť podľa viery. Byť darom pre druhých znamená vidieť viac tých druhých ako seba. Naučiť sa vnímať potreby našich bratov a sestier. Byť darom pre druhých znamená strácať sa, stať sa akoby sviecou, ktorá svieti, vydáva svetlo a teplo, ale zároveň sa stráca. Nie je to ľahké. Avšak keď sa o to pokúsime, znamená to, že nám aj tieto sviatky

pomohli obnoviť vieru v ľudské dobro. Boh sa nám dáva ako dar v celej svojej bezbrannosti, vydaný napospas ľudskej zlovôli. A táto Božia dôvera v človeka, táto jeho ochota spraviť všetko, aby sme nezahynuli vo svojej biede, nás nielen dojíma, ale je hodná nasledovania.

Všetci radi dostávame darčeky, deti i dospelí. Neočakávaný dar vždy vyčarí na našich tvárach úsmev. Ale rovnako, možno aj viac sa vieme tešiť vtedy, keď sme to my sami, ktorí dary rozdávame. Dnes máme dôvod na veľkú radosť. Boh sa nám daroval, narodil sa ako pravý človek. Často prichádzajme po tieto dni ku betlehenským jasliam, aby sme sa modlievali a pri pohľade na toto malé dieťa si uvedomili veľkosť Božej lásky i našej krehkosti. Vážme si tento dar, ktorý sme tak nezaslúžene dostali. Vážme si, že Boh sa stal človekom a zjavil nám svoju lásku. A nech nás toto poznanie motivuje, aby sme sa stali lepšími ľuďmi a stávali sa pre tých druhých darom. Každá láska sa dobrovoľne vystavuje riziku nepochopenia alebo zranenia. Kto veľmi miluje, je veľmi zraniteľný. Ale ako nám hovorí Ježišov pozemský príbeh, ktorý sa začal práve na Vianoce, láska je vždy silnejšia ako hnev, nenávisť, hriech či smrť. Všetkým zo srdca želám, aby sme podľa Ježišovho vzoru mali odvahu stávať sa darom pre druhých. Vyprosujem vám milostiplné vianočné sviatky.

Duchovný otec Michal

Podelíme sa!

Stalo sa milou tradíciou na začiatku leta uskutočniť projekt „Podelíme sa!“. Spolu s pastoračnou radou sme sa rozhodli, že to bude v nedeľu 18. júna.

Každý člen pastoračnej rady prispel svojím spôsobom: niekto urobil nákup, iný pomáhal pri príprave či podávaní jedla. Hlavnou kuchárkou bola Olinka Brziaková.

V sobotu nám gazdinky doniesli na faru koláčiky, ktoré sme na druhý deň predávali pri farskom kostole. Koláčiky balili dobrovoľníci, ďalší zas asistovali pri varení kapustnice.

V minulých rokoch sme obedovali vo farskej záhrade. Tohto roku kvôli nepriaznivému počasiu sme celú akciu preložili do Kultúrneho domu.

K príjemnej atmosfére prispel aj náš rodák Dušan Seman. Pri rannej svätej omši v tento deň poďakoval za dar kňazstva. Slávi totiž pätnásť rokov od svojej kňazskej vysviacky. Aj on nám daroval koláče i korbáčiky.

Spoločná kapustnica
foto: Michal Marlenga

Zo zákulisia
foto: Michal Marlenga

Boli sme milo prekvapení hojnou účasťou veriacich. Posedeli sme si, porozprávali sme sa, ale najmä podelili sme sa. Peniaze, ktoré sa podarilo vyzbierať, obetujeme na dobrý cieľ. Chceme podporiť najmä charitatívne dielo farára Maroša Kuffu.

Ďakujeme za každý dar, pomoc a modlitbu.
Duchovný otec Michal

Vypni telku, zapni seba...

Deti sa pripravujú na hru Oblečenie kamoša
foto: redakcia

V týždni od 19. 6. do 24. 6. sme sa s deťmi rozhodli nepozerať televíziu. Mali sme týždeň Vypni telku, zapni seba.

Začali sme v pondelok, a to zoznámením sa s naším kuchárom Mikrovlnkom, s ktorým sme celý týždeň piekli priateľstvo. Vďaka svätej Kláre, ktorá nám vyrozprávala svoj príbeh, sme odhalili základnú ingredienciu priateľstva – komunikáciu. Heslom pondelka bolo: Priateľstvo rastie, keď sa počúvame a rozprávame sa. A tak sme začali piecť priateľstvo. Pri hre Poupratuj deti v dvojiciach museli usporiadať veci podľa toho, kam patria, pričom jeden z dvojice mal zviazané oči a druhý ho navigoval. Nasledovali hry TOP kamoš, Behačka či Najrýchlejší anketár, pri ktorých sa deti poriadne zapotili. Nakoniec sme si ešte zatancovali pár obľúbených eRko tancov a potom nastal čas na modlitbu. Modlili sme sa za svojich priateľov pomocou modlitby kľúčov. Deti si uvedomovali, že ku každému priateľovi im tre-

Mikrovlanka prekvapuje listom od Solomona
foto: redakcia

ba kľúč, že každý náš priateľ je iný a že je pre nás veľmi dôležitý. Pondelok sme zakončili svätou omšou.

Utorok mal heslo: Priateľstvo rastie, keď sme k sebe štedrý. Náš kuchár Mikrovlanka nás prekvapil listom od Solomona, ktorého sme poznali z Dobrej noviny. Solomon nám napísal, ako dostáva štipendium a delí sa s ním so svojím kamarátom. Vďaka tomuto listu sme sa dozvedeli ďalšiu ingredienciu priateľstva. Je ňou štedrosť. Na začiatku sme si spravili korunku priateľstva, po nej nasledovalo srdce štedrosti. Hra Kamarát, nehnevaj sa deti veľmi bavila, ale aj vyšťavila. Lepšie sme sa spoznali pomocou kvízu, kde boli otázky ako Kto rád hrá futbal alebo Kto hrá na klavíri. S deťmi sme sa opäť pomodlili a išli na svätú omšu.

Stredu odštartovala scénka o Dávidovi a Jonatánovi. Prišiel k nám Dávid a prezradil nám myšlienku na stredu: Priateľstvo rastie, keď držíme spolu. A tak sme sa učili novú ingredienciu – súdržnosť. Začali sme hrou Dráha pre loptu, pokračovali sme Indiánskou pa-

ličkou, Naháňačkou a inými. Ani v stredu nemohli chýbať eRko tance a nevynechali sme ani modlitbu. Na Amorove šípy sme napísali, kto a ako nám pomohol v ťažkých, ale aj ľahších situáciách. Po modlitbe sme rýchlo utekali do kostola na svätú omšu, ktorú sme sprevádzali svojím spevom.

Kráľ Dávid rozpráva o vernosti
foto: redakcia

Príprava hry Dráha pre loptu
foto: redakcia

Po piatkovej svätej omši
foto: redakcia

Vo štvrtok sme pokračovali. Priateľstvo rastie, keď spolu trávim viac času. Pekným príkladom je Rút, ktorá ostala so svojou svokrou Noemi aj po smrti svojho manžela. Najprv sme hrali hru Mikrovlnka, koľko hodín. Deti sa dobre zabavili a zasúťažili si. Pri hre Môj okruh priateľov deti zhodnotili, koľko a akých majú priateľov. Potom vymýšľali prirovnanie na slovo trpezlivosť. Napríklad: byť trpezlivý ako strom, pretože musí celý deň stáť na slnku a je mu teplo. Pri modlitbe sme na papieriky písali, koľko minút či hodín denne venujeme Pánu Bohu. Deň sme zakončili svätou omšou.

V piatok sme hovorili o modlitbe, lebo poslednou a veľmi dôležitou ingredienciou priateľstva je modlitba za priateľa, a teda aj za anjela strážneho. Tak ako cesto nenarastie bez kypriaceho prášku, tak ani priateľstvo nenarastie bez modlitby. A o modlitbe za anjela strážneho nám rozprával Tobiáš. Na veľkú kvetinu potom každý napísal, vďaka čomu môže priateľstvo rásť. Potom začali prípravu na omšu, pri ktorej sme čítali, niesli obetné dary a spievali.

Kultúrovačka

Hodinu po svätej omši sme sa stretli znovu. Na večeru nám kuchár Mikrovln-

Spoločná fotografia v kultúrnom dome
foto: redakcia

ka pripravil vynikajúce palacinky a potom sme sa presunuli do Kultúrneho domu, kde začala zábava, ako sa patrí. Keď boli deti unavené, mohli si ísť kresliť, ako si napríklad predstavujú svojho anjela strážneho. Pred spaním sme sa pomodlili, každý sa poďakoval za celý týždeň a nakoniec sme sa pomodlili aj k anjelovi strážnemu. Potom sme sa zababušili do spacákov a sladko spali až do nočnej hry. Tých, ktorí boli veľmi unavení, sme nechali spať. Pri nočnej hre sme pomocou viacerých úloh našli v svätom písme krátky text proroka Siracha (Sir,6,14-17): „Verný priateľ je ako mocná pevnosť, kto takého nájde, nájde si poklad. Verného priateľa nemožno kúpiť a hodnota jeho vernosti sa nedá vyvážiť zlatom a striebrom. Verný priateľ je akoby liek nesmrteľného života a tí, ktorí sa boja Pána, nájdu ho. Kto sa bojí Boha, bude mať ozaj pravé priateľstvo, lebo kto aký je, takého bude mať aj priateľa.“

Potom už všetky deti spali až do rána. Ráno sme zhodnotili všetko, čo sme za celý týždeň prežili a rozlúčili sa.

Ďakujeme každému, kto nám pomohol, všetkým animátorom, rodičom a nášmu pánu farárovi. Ďakujeme!!!

Animátori

Svätá omša pri Muzikantskej kaplnke

Svätá omša pri Muzikantskej kaplnke
foto: Peter Volaj

Svätá omša pri Muzikantskej kaplnke
foto: Peter Volaj

23. júla 2017 pán farár Michal Marlenka slávil svätú omšu v kaplnke Povýšenia svätého kríža (Muzikantskej kaplnke) pri poštovom úrade. Táto svätá omša bola výnimočná. Bola spojená s oslavou 250. výročia založenia muzikantského cechu v našej obci a farnosti. Preto ju sprevádzali muzikanti a speváci z Bobrovca a pred svätou omšou dostali veriaci na pamiatku brožúrku s textami piesní, ktoré vznikli v Bobrovci a spievajú sa počas bohoslužieb. Podľa neoficiálnych informácií sa tu slávila svätá omša prvýkrát od vypuknutia cholery (1851), keď farský kostol sa premenil na lazaret a sväté omše sa slúžili v kaplnke. Po obnovení farského kostola už v nej sväté omše neboli.

redakcia

Odpustová slávnosť

Duchovní otcovia Andrej Dulák
a Michal Marlenka počas svätej omše
foto: Marek Machaj

Časť bobroveckej dychovky počas slávania
svätej omše
foto: Marek Machaj

V nedeľu 13. augusta 2017 sme v našej farnosti slávili svätú omšu pri príležitosti slávnosti Nanebovzatia Panny Márie. Je to náš letný odpust. Pozvanie na túto slávnosť prijal duchovný otec Andrej Dulák, farár vo farnosti Dovalovo. Svoj príhovor venoval najmä príkladu Panny Márie pre každého jedného z nás.

V utorok 15. augusta prijal do našej farnosti pozvanie duchovný otec František Honíšek, kňaz zo Spoločnosti svätého Vincenta. Spolu so sestrami tohto rehoľného spoločenstva nám priblížili Združenie zázračnej medaily.

Duchovný otec Michal

Sestry vincentky a ich návšteva

So sestrami pri svätej omši v Pavlovej Vsi
foto: Gemma Blašková

So sestrami pri svätej omši v Pavlovej Vsi
foto: Gemma Blašková

Duchovní otcovia František Honíšek a Michal
Marlenga počas svätej omše
foto: Martin Machaj

Do farnosti Bobrovec sme dostali pozvanie od pána farára, ktorý sa o nás dozvedel od pátra Franiška Honiška CM. Naša návšteva sa uskutočnila 15. augusta 2017, na sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Zúčastnili sme sa na svätej omši vo filiálnom kostole v Pavlovej Vsi, kde sme oboznámili veriacich so Združením Zázračnej medaily, s jeho apoštolátom - Podomovou návštevou Panny Márie a so Zázračnej medaile, ktorú sme po svätej omši rozdávali.

Vo farskom kostole v Bobrovci sme

Počas svätej omše vo farskom kostole
foto: Gemma Blašková

spolu s celou farskou rodinou pri večernej svätej omši zažili nádhernú slávnostnú atmosféru na počesť Nanebovzatej Panny Márie. Po nej bolo stretnutie, kde naša sestra Gemma pomocou prezentácie priblížila prítomným zjavenie Panny Márie sestry Kataríne Labouré, ktorú poverila dať raziť medaile podľa vzoru, čo jej ukázala v zjavení. Medaile je pre nás veľkým darom Panny Márie. Je to

JEJ prítomnosť - JEJ blízkosť, veď povedala, že kto ju bude nosiť s veľkou dôverou, pocíti JEJ mocnú ochranu a dostane mnoho milostí. Preto ju ľudia začali volať Zázračná medaila. Podomová návšteva Panny Márie Zázračnej medaily je tichý apoštolát Panny Márie v našich rodinách. Túžbou Panny Márie je, aby sa v rodinách obnovila spoločná modlitba. Svätý Otec Ján Pavol II. povedal: „Rodina, ktorá sa spolu modlí, zostáva jednotná.“

O tom, ako sa Panna Mária skrze túto návštevu dotýka mnohých srdc, ako zblížuje členov rodiny, uzdravuje duchovne i telesne, ako pôsobí v ťažkých životných situáciách, podala sestra Renáta viaceré svedectvá, ktoré nám napísali vďační veriaci. Áno, Podomová návšteva Panny Márie je nádejou pre naše rodiny; aj naši otcovia biskupi radi dali požehnanie pre šírenie úcty k Panne Márii prostredníctvom Združenia Zázračnej medaily.

Farníci, ktorí prejavili túžbu prijímať kaplnku Panny Márie do svojej domácnosti, boli veľmi vďační a tešili sa našej návšteve. Sme vďačné aj miestnemu pánovi farárovi Michalovi Marlengovi za milé prijatie.

Po našej návšteve sa vo farnosti vytvoria skupiny rodín i osamelých, ktorí túžia prijímať Pannu Máriu a patriť do Združenia Zázračnej medaily. 8. septembra 2017 príde páter František Honíšek z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Pri večernej sv. omši požehná kaplnky Panny Márie Zázračnej medaily, ktoré budú putovať po rodinách.

Nech je Pán oslávený skrze Pannu Máriu a nech tento nenápadný apoštolát prinesie do bobroveckej farnosti a do každej rodiny Boží pokoj, lásku a požehnanie.

V Nitre 24.8.2017

Vďačné sestry vincentky

Bodka za prázdninami

Príprava na odtlačenie stopy dieťaťa na bielu plachtu
foto: redakcia

24. augusta 2017 sme sa stretli na fare, aby sme spoločne ukončili prázdniny. Naša Bodka za prázdninami mala tému *Stále bližšie k Tebe kráčať...*

Keď všetky deti prišli, modlitbou sme sa poďakovali za krásne prežité prázdniny a deti sa pochválili svojimi najkrajšími zážitkami. Celý deň sa niesol v znamení našej témy. Hrali sme sa rôzne spoločenské hry. Počas týchto hier si deti odtlačali nôžky na bielu plachtu, čím sme vytvorili cestu k nášmu Nebeskému Otcovi. Potom sme sa vydali na cestu k Janíčkovi, teda ku Kaplnke svätého Jána Nepomuckého na brehu Jalovčianky. Cesta bola zaujímavá i veselá a hneď, ako sme prišli, sme začali opekať. Nakoniec si deti mohli pohľadať a vymalovať kamienky.

Celú akciu sme zakončili poďakovaním nášmu Nebeskému Otcovi pri spoločnej svätej omši. Ďakujeme všetkým deťom, ktoré prišli a strávili s nami pekné popoludnie.

Animátori

Motivačný víkend

Animátorka pri jednej z úloh
foto: animátori

Počas víkendu 8.-10.9.2017 sme s animátormi organizovali edukačno-motivačný víkend na načerpanie síl do nového školského roka 2017/2018. Keďže sme medzi sebou prijali nové posily, Maťku a Paju, chceli sme ich aspoň trochu pripraviť na túto službu a prijať a začleniť ich do nášho kolektívu.

Začali sme svätou omšou, po ktorej sme sa presunuli na chatu. Keďže sme boli všetci poriadne vyhladnutí, pustili sme sa do večere, po ktorej sme si povedali niečo o službe dobrovoľníka a eRkára. Zvyšok večera sme sa bavili rôznymi spoločenskými hrami. Piatok sme zakončili modlitbou a krátkym rozjímaním.

V sobotu sme skoro ráno vstávali, keďže náš čas bol rozplánovaný do poslednej minúty. V rannej modlitbe sme prosili Pána, nech nás naplní svojím Duchom, aby sme mohli deti viesť k správnym hodnotám. Ako hosťa sme pozvali Mirku Triznovú, ktorá nám porozprávala o dobrovoľníctve, o svojej ceste k dobrovoľníctvu a o svojich skúsenostiach z Afriky. Jej slová boli pre nás veľmi povzbudivé.

V rámci príprav
foto: Timotej Blahunka

Workshop v lese
foto: animátori

Spoločná prechádzka lesom
foto: animátori

Program pokračoval tanečným workshopom, ktorý mala na starosti Viki.

O deťoch nám porozprávala Julka a hravou formou nás zaviedla do zákutí detských duší.

Pozvanie prijal aj náš pán farár, ale

nemohol ostať na obed. Harmonogram nám trochu „narušili“ dve svadby, ktoré sa odohrali v našom kostole, lebo viac ako polovica animátorov spieva v mládežníckom spevokole. My ostatní sme v tom čase oddychovali a študovali nové metodické materiály.

Po návrate spevákov sme si ešte povedali o osobnosti animátora a prišiel čas na večernú opekačku. Pri ohníku sme si dobre zaspievali.

Vonku však bola čoraz väčšia tma a zima, a preto sme sa presunuli dnu, kde nás ešte čakal krátky workshop o komunikácii.

Večerná modlitba bola pre nás celkom nová a netradičná, zato veľmi pekná. Na rôznych miestach v chate a okolo chaty boli pripravené stanovišťa, kde sa každý mohol pomodliť spôsobom, aký mu je najbližší. Niektorí spevom, iní modlitbou ruženca, čítaním Písma alebo rozjímaním v tichosti.

Vzhľadom na posledné dva dni, ktoré boli dosť vyčerpávajúce, sme v nedeľu spali o čosi dlhšie. Po rannej modlitbe a raňajkách nám teRka predstavila ročnú tému, povedali sme si tiež čosi o zlepšovaní našej osobnosti a ostal nám čas aj na krátku prechádzku.

Poobede nás čakal ročný plán. Snažili sme sa povedať si čo najviac o akciách, ktoré každoročne robíme a čo v nich chceme dosiahnuť. Samozrejme, rozprávali sme sa aj o nedostatkoch, ktoré by sme chceli odstrániť.

Víkend sme zakončili eRkárskou modlitbou a naplnení radosťou a odhodlaním sme sa vrátili domov.

Chceme poďakovať všetkým, čo sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o zrealizovanie tohto víkendu, a všetkým, čo na nás myslia vo svojich modlitbách.

Za tím bobroveckých animátorov
Timotej Blahunka

Posvätenie kaplniek

Svätá omša spojená s požehnaním kaplniek
foto: Lukáš Plávka

Prvé odovzdávanie kaplniek
foto: Lukáš Plávka

Vo farnosti Bobrovec vzniklo Združenie Zázračnej medaily 8. septembra 2017, kedy boli požehnané kaplnky Panny Márie, ktoré putujú postupne v štyroch skupinách po domácnostiach.

Požehnané dni po boku Panny Márie, veľa sily a trpezlivosti v každodenných povinnostiach, zdravie a radostné srdce, v ktorom prebýva Boh, a veľa Božích milostí, osobných duchovných zážitkov v prítomnosti Panny Márie vám vprosujú sestričky vincentky.

Požehnanie domu nádeje

Po požehnaní Domu nádeje
foto: redakcia

Obec Pavlova Ves obnovila a upravila Dom smútku, v súčasnosti označovaný ako Dom nádeje, a jej predstavitelia požiadali o jeho požehnanie.

20. septembra 2017 v popoludňajších hodinách sa stretli predstavitelia obce s našim duchovným otcom Michalom Marlungom a pani Evou Ščerbákovou, evanjelickou farárkou v Liptovskom Trnenci.

Modlitbu požehnania začal duchovný otec Michal, svoje modlitby predniesla aj farárka. Aj ona sa pomodlila a dala svoje požehnanie.

Po obrade bolo celé spoločenstvo pozvané k občerstveniu na miestnom obecnom úrade.

Dom nádeje je miestom, kde sa ľudia lúčia so svojimi blízkymi bez ohľadu na vierovyznanie. Keďže obec Pavlova Ves je, čo sa týka vierovyznania, zmiešaná, požiadali o požehnanie predstaviteľov katolíckej i evanjelickej cirkvi.

redakcia

Milión detí

Pred modlitbou svätého ruženca
foto: Marek Machaj

Samotná modlitba
foto: Marek Machaj

Naša farnosť, ako aj celé Slovensko, sa 18. októbra 2017 pripojila k takmer sedemdesiatim krajinám, v ktorých sa deti zjednotili v modlitbe za pokoj a jednotu vo svete, sužovanom mnohými ozbrojenými konfliktami. Táto globálna iniciatíva je už tradične organizovaná pápežskou nadáciou ACN - Aid to the Church in Need (u nás známou aj ako Kirche in Not).

redakcia

Výročie posvätenia kostola

Duchovný otec Viliam
foto: Martin Machaj

8. novembra 1997 v našej filiálke Pavlova Ves posvätil Mons. Andrej Imrich kostol zasvätený svätým Petrovi a Pavlovi. O dvadsať rokov neskôr, 8. novembra 2017, sme si pripomenuli túto udalosť pri slávení svätej omše. Osobitné pozvanie prijal vdp. Viliam Komár, ktorý stál pri zrode tohto nádherného diela. Svätú omšu zo zdravotných dôvodov nemohol viesť, ale rád sa prihovril svojim niekdajším farníkom. Počas svojho príhovoru zaspomínal nielen na to, ako sa budoval kostol, ale pripomenul, že my sami sme chrámom Ducha svätého. A preto máme mať úctu k sebe navzájom a neublížovať si konaním zla.

Svätú omšu hrou na organe a spevom sprevádzali členovia Chrámového zboru pri Kostole svätého Juraja v Bobrovci. Pavlovčanom takto skrášili oslavu.

Duchovný otec Michal

Akolytát

Jozef Hudák pri odovzdávaní dekrétu a na spoločnej fotografii s ostatnými akolytmi
foto: Michal Marlena

Náš farník Jozef Hudák prijal 11. novembra 2017 z rúk diecézneho biskupa nižšie kňazské svätenie - akolytát. Akolytát mu umožňuje okrem rozdávania svätého prijímania purifikovať (umývať) patény, obetné misky, cibóriá a kalich pri svätých omšiach. V mimoriadnych situáciách môže otvoriť bohostánok a vyložiť Sviatosť oltárnu k adorácii. Toto svätenie môže prijať každý pokrstený a pobirmovaný muž, ak už dlhší čas rozdáva sväté prijímanie.

V našej diecéze sa v novodobej histórii takéto udeľovanie uskutočnilo prvýkrát. Štandardne toto svätenie prijímajú bohoslovci piateho ročníka. Sme radi, že sa tejto milosti dostalo aj Jozefovi a vyprosujeme mu hojnosť Božích milosti aj v tejto službe,

Duchovný otec Michal